

En

Utstoppet Hund

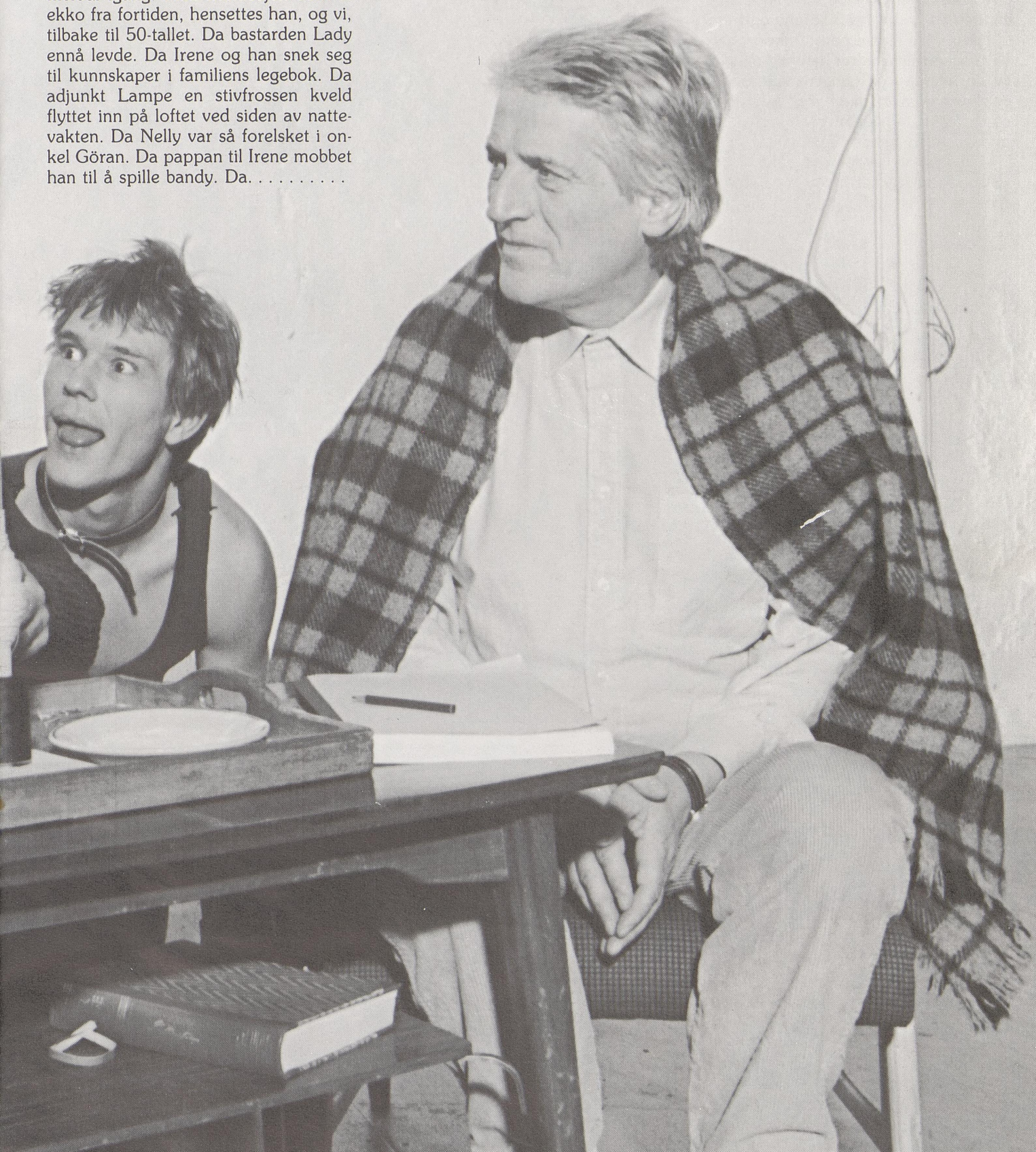
AV STAFFAN GÖTHE

TEATRET

HÖVEDSCENEN

I «En utstoppet hund» møter vi Morgan Cervieng. Han er konsulent, i 40 års-alderen og befinner seg på et seminar på et konferansehotell. Her treffer han tilfeldigvis Irene, født Ljungh, som er der i samme ærend. De vokste opp i samme hus som lekekamerater, og hun var hans ungdoms store kjærlighet. Møtet setter minnenes nostalgiske melodi igang. Med hundebjeff som et ekko fra fortiden, hensettes han, og vi, tilbake til 50-tallet. Da bastarden Lady ennå levde. Da Irene og han snek seg til kunnskaper i familiens legebok. Da adjunkt Lampe en stivfrossen kveld flyttet inn på loftet ved siden av nattevaktten. Da Nelly var så forelsket i onkel Göran. Da pappan til Irene mobbet han til å spille bandy. Da.

Kjære publikum!

«En utstoppet hund» har vært oppført ved en rekke teatre i Skandinavia. Når man møter skuespillere som har arbeidet med dette stoffet, er det med varme i stemmen de snakker om forestillingen. Det samme er tilfelle med folk som har sett dette stykket av Staffan Göthe. Hvorfor er det slik? Forfatteren beskriver livet og virkeligheten i en liten by i nord fra 50-årene og frem til i dag. Med all sin poesi, humor, galenskap og varme skildrer han personenes liv og hverdag på en slik måte at det oppleves som et møte med vår egen nære fortid. Vi kjenner oss igjen og minnes med glede den tilstand av uskyld som vi levde i en gang. Som personene i stykket har også vi lært å tilpasse oss en virkelighet i stadig forandring.

Velkommen til teatret!

Helle Ottesen
Teatersjef

«SELV OM ENDEL AV MINE STYK-
KER ER MØRKE OG SØRGELIGE,
STÅR DE HELE TIDEN MED EN
FOT I DEN LETTERE GENREN»

- et redigert utdrag fra et intervju med Staffan Göthe.

— Det som er vanskelig for deg, er sikkert å komme vekk fra revykarak-
teren i skuespillene. Var det derfor du
kasserte et halvt manus til «En utstop-
pet hund»?

— Ja. Jeg prøver å få «En utstop-
pet hund» til å bli mindre sketsj-preget. El-
ler «impresjonistisk», for å uttrykke
det litt finere. Jeg vil at det virkelig
skal være et sjokk! Men det var ikke
derfor jeg ga opp, faktisk. Jeg syntes
det jeg hadde skrevet var så uhyggelig
uinspirert. Jeg hadde bare skrevet det
som falt meg inn hele tiden . . . Det

blir ikke akseptabelt hvis jeg ikke er
innstilt på en helt spesiell bølgelengde.
Jeg kan ikke skrive to A4 pr. dag og
la det bli som det blir. For slike sider
må jeg kaste senere. Jeg kan faktisk
bare skape noe hvis jeg har en modi-
gere utfordring.

— Så du mener at inspirasjonen er
en livsviktig skapende kraft? Mens sli-
tet, godt håndverk ikke leder noen-
steds hen?

— Jeg har forsøkt. Hevdet at det
ikke går an å skrive bare når man er
inspirert. At det må gå an å skape noe
mellom kl. 9 og 17. . .

— Men det fungerer ikke?

— Nei, men på den andre siden er
jeg virkelig godt forberedt når jeg skri-
ver et skuespill.

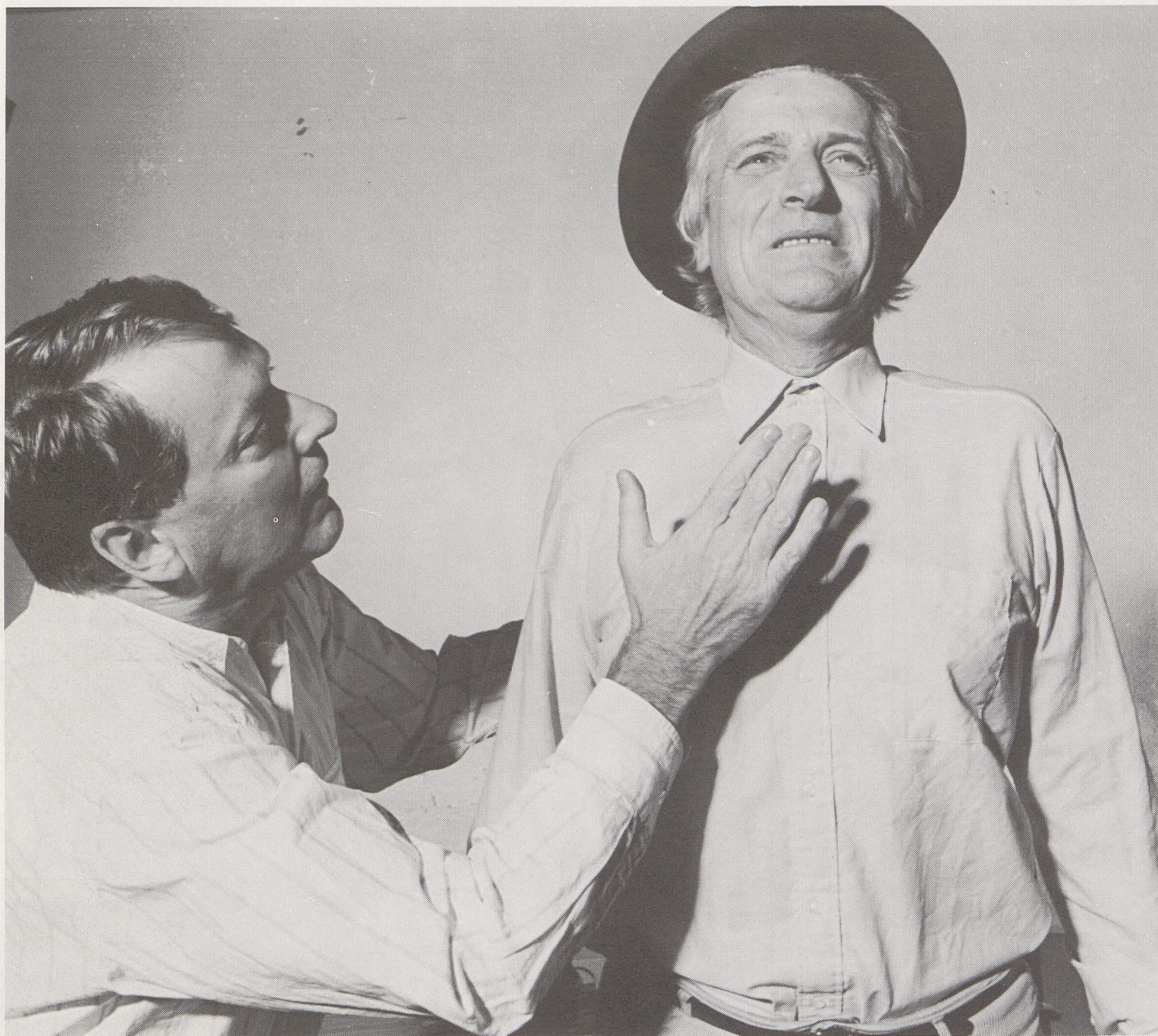
— Hva slags forberedelser er det?

— Dels er det å tenke på skuespillet.

Men det er også rent intuitive forbere-
delsler.

— Det holder altså ikke at du leser
togtabeller og . . .

— Jo, det gjør jeg også. Som nå,
under forberedelsene til «En utstop-
pet hund», har jeg studert hvordan man
stopper ut dyr. Jeg vet i grunnprinsip-
pet hvordan det gjøres. Skjønt jeg har
ikke prøvd det i praksis, ennå. Meste-
parten av forberedelsene finner sted
ved skrivebordet. I tillegg finnes det
også en annen side av problematikken.
Den kommer utenfra. En masse men-
nesker sier til meg: «Å, Staffan! I går
traff jeg en dame som . . . ja det var
som tatt ut av en av dine skuespill . . .
Det var så og si . . . og du må skrive
et stykke om det!» Da blir jeg riktig
vemmelig, for det er jo ikke noe som
man kan bruke . . . Å SETTE NOE PÅ

SCENEN ER IKKE Å STJELE NOE FRA SELVE LIVET! Det er Å DIKTE VIDERE UT FRA LIVET. Det finnes selvfølgelig direkte detaljer som jeg bruker. Men ofte setter jeg dem inn der man minst venter dem. Slår man an en personlig tone, må man også vente at noen mennesker stiller seg helt uforstående. Akkurat på samme måte som vi mennesker har forskjellig form for humor. Iblant kan jeg intuitivt føle at det og det mennesket ikke vil ha noe utbytte av min dramatik. Mitt ideal er å være «oppriktig», å ha en personlig form. Det er veldig vanskelig å nå dit. Å vaske bort klisjeene og snakke rett fra leveren . . . Jeg synes jeg alltid skriver idédramaer i den forstand at det hele tiden finnes en samfunnskritikk på bunnen av dem. Jeg sier alltid i stykkene mine: SLIK BURDE DET IKKE

VÆRE! SLIK FÅR DET IKKE LOV TIL Å VÆRE! SLIK SKAL DET IKKE VÆRE! SLIK KOMMER DET IKKE TIL Å FORBLI!

— Er det virkelig en så uttalt fremtidstro og optimisme i stykkene?

— Tja, det beror på mottakeren. Men jeg synes ikke skuespill skal være «optimistiske» og «positive». Det er en middelklasseinnstilling å mene at livet er så fryktelig at TEATRET må trå til. Gjøre noe med det.

— Hvorfor vil du skrive «En utstoppet hund»?

— For at det er yrket mitt! Jeg skriver dramatik fordi jeg hører med til dem som gjør det best her i Sverige. Men det tar seg jo ikke ut å si sånt høyt, ifølge Janteloven. . . Jeg skriver naturligvis fordi jeg er flink til det. Fordi mitt lodd er å anvende mine res-

surser. Jeg vil forsøke å fremstille hva som er hendt mellom mennesker, i samfunnet, sosialt og i verden — gjennom det komprimerte bildet av en utstoppet hund. Hvilket er en måte å forsøke å bevare noe som levde for lenge siden, et sinnsbilde på det forløyne og nuet. . .

— Finnes den der hunden konkret i handlingen?

— Ja, stykket forteller helt konkret om en hund som blir mer elsket etter sin død enn da den levde. En bastard som tilfeldigvis vokser opp i en familie hvor pappa er hobbykonservator. Det handler om hvordan en ny tid bryter inn.

Stykket er basert på mange minner fra Luleå. Men samtidig som det er Luleå, så er det åpenbart ikke denne byen. Jeg vil at det skal være noe sånt

som Wadköping. Stykket handler om en by. Men DEN ER FRITT OPPFUNNET. Mine stykker er ikke tenkt spilt i noen realistisk ramme. Miljøet får skuespillerne skape selv, suggerere, akkurat som hos Shakespeare. Det er de eksperter på.

Skuespilleri er det sentrale for teatret. Skuespillernes arbeid er livet på en teaterscene. Å lage levende teater går derfor ut på å rense bort så mye som mulig rundt skuespillerne. Å skrive dramatik innebærer f.eks. for meg ikke å skrive ut hva skuespillerne tenker. I «En utstoppet hund» har jeg også for første gang lyktes i å kutte ut sceneanvisningene. Du vet, når det i parentes står «vanvittig» eller «irritert» — alt det der har jeg strøket. Skuespillerne finner mer genuine uttrykk når de ikke på forhånd er låst fast i angivel-

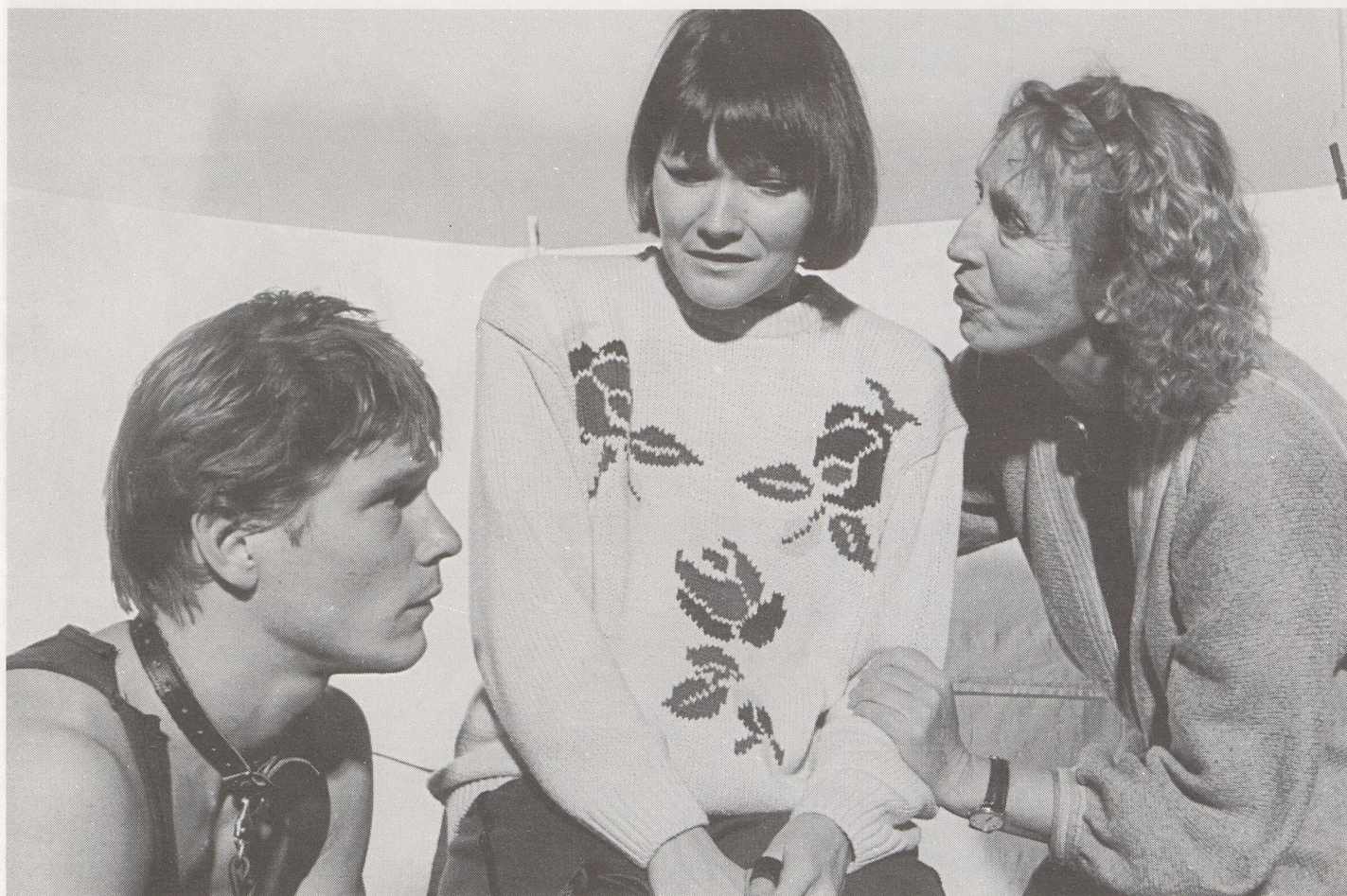
sene. Dårlig dramatik er alltid svulstig, for dramatikerer vet ikke hva skuespillernes arbeid ligger i, nemlig å gå under tekstens overflate. Det er ikke for ingenting at man som skuespiller elsker Tsjekhov, Shakespeare, og Strindberg også, for den saks skyld. Her må man alltid behandle teksten som notetegn — med tempovariasjoner og buer. . .

— Du sier at verden består av poeter og mordere?

— Ja, det påstår Bengt-Teddy Lampe i «En utstoppet hund». Når han er edru er han konservativ og tørr. Driker han, så går det ikke an å ha ham i et møblert rom. Men det er da han arbeider på sin roman der han fastslår at alle mennesker som står i livets tjeneste, er poeter. Resten er mordere.

— Men hva synes du selv om Lampes påstand? Og hvordan unngår man å bli morder? Og hvordan blir man poet?

— Hva alle mennesker kan gjøre, uansett ulike personlige forutsetninger, og det er den urettferdige sannhet, det er å skaffe seg kunnskaper. Gjøre en felles sak med andre mennesker. Der-som jeg etter dette stykket skulle bli karakterisert som en KOMEDIEFORFATTER, ville det glede og fryde meg. For her slår jeg til med det komiske også. Og det har fått stykket til å sprake i det mest løsslupne og vanvittige. DET ER EN TRAGEDIE I ALT SOM ER KOMISK. Jeg har tatt på meg å beskrive noe så nærliggende som vårt felles forløp. Delaktigheten i en utvikling. En samtidshistorie.

Trond Peter Stamsø Munch, Wenche Strømdahl og Gerdi Schjelderup.

Staffan Göthe

Forfatteren av kveldens forestilling er født og oppvokst i Luleå. Allerede som barn ble han fascinert av det å opptre, som ivrig tilskuere ved turnerende sirkus- og varieteforestillinger.

Hjemme var han selv den skapende, utøvende. Allerede fra fireårsalderen okkuperte han familiens toalett, der det store speilet fungerte som en slags modellscene for hans første opptredener. Han var skuespiller, regissør og

forfatter, og hvor godt han gjorde det dengang forblir toalettets hemmelighet. Senere skulle han stå frem i all offentlighet som skuespiller og regissør, og som en av Sveriges mest populære dramatikere.

Staffan Göthe fikk sin utdanning fra Teaterskolen i Göteborg, og ble i 1971 tilknyttet det nystartede Växjö-ensemblet. Det var for dette teatret han begynte å skrive. Etter ett år ved Folkteatern i Göteborg ble han i 1976 rektor ved Teaterskolen i Malmö. Der ble han i tre år før han vendte tilbake til Folkteatern, hvor han på alle områder fikk brukt sitt allsidige talent.

Nå jobber han som free-lance, og er etter stor sannsynlighet igang med fortsettelsen til «En utstoppet hund». Staffan Göthe har nemlig satt seg fore å skrive en serie på syv skuespill om familien Cervieng, en slektskrønike fra etterkrigstidens Sverige. Denne ble innledet med «La Strada del Amore», kveldens forestilling er den andre i rekken, og det tredje skuespillet «Den perfekte kysen». Det syvende og siste er tenkt planlagt med premiere på nyttårsaftnen ved århundreskiftet. Det skal hete: «Cervieng — the One and Only». Forfatteren har på det tidspunktet nådd en alder av 56 år.

Staffan Göthe som hunden Lady på Folkteatern.

STAFFAN GÖTHES
FORFATTERSKAP

Skole- og familieforestillinger

- «En natt i februar» (1972)
- «Tjeien i Aspen» (1972)
- «Den unge Lars i Wexiö skola» (1973)
- «Rosens og Henrikas pjäs» (1974)
- «Den feruketansvärda semällen» (1978)

Voksenforestillinger

- «En järntorgsrevy» (1974)
- «Den itusågade damen» (1975)
- «Den gråtande polisen» (1979)
- «En varvsdröm» (1981)
- «La Strada del Amore» (1986)
- «En uppstoppad hund» (1986)
- «Den perfekta kyssen» (1990)

Radioteater

- «Ballad om en skärbräda» (1982)
- «Fiskarna på haven» (1984)
- «Arma Irma» (1989)

Håkon Ramstad og Nils Johnson.

Gerald Pettersen, Wenche Strømdahl og Nils Johnson.

EN UTSTOPPET HUND
(«En oppstoppad hund»)
av Staffan Göthe
oversatt av Arild Dahl

Regi
Scenografi og kostymer
Musikk
Sminke og parykker
Lysdesign
Dekorasjonsmaler

Inspisient
Lyd
Sufflør
Rekvisitør
Koreografisk assistanse

Plakat/programforside
Foto fra prøvene

Program
Ansvarlig utgiver

FØRSTE DEL:
GÖRAN CERVIENG'S HJERTE

Prolog: På et moderne konferanse-
hotell 1986

- 1. akt: Nyttårsnatt 1954/1955
- 2. akt: Midtvinterdrømmer 1955
- 3. akt: Isbryteren 1955
- 4. akt: Fjellluftsdag 1961

TREDJE DEL:
POETER OG MORDERE

- 1. akt: Ved et fjellvann 1964
- 2. akt: Reisende 1983
- Epilog: På konferansehotellet 1986

Fotografering og lydopptak under forestilling er ikke tillatt.
Kulisser og kostymer er produsert i teatrets egne verksteder.

Catrine Telle
Per Kristian Solbakken
Henning Sommerro
Sissel Grønlie
Oddvar Brønstad
Gunnar Fretheim

Bjørn Olufsen
Mikael Gullikstad
Trude Hallanger
Turid Bjørnsen
Peter Berg

Per Kristian Solbakken
Roar Øhlander

May Selmer
Helle Ottesen

FAMILIEN CERVIENG

Sture Cervieng
Linnea Cervieng
Morgan Cervieng
Nelly

FAMILIEN LJUNGH

Per-Erik Ljungh
Gunnel Ljungh
Irene Ljungh
Mormor

LEIEBOERE

Nattevakten
Bengt-Teddy Lampe

HUNDER

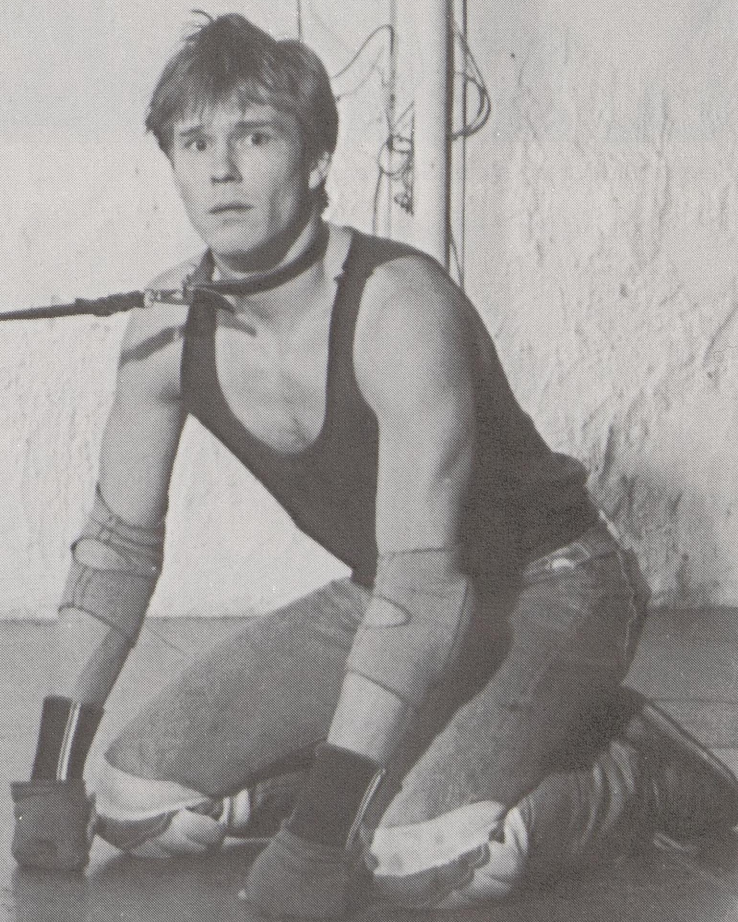
Lady, blandingsrase
Frankie Boy,
Golden Zwijgerlaan

Bjørn Sothberg
Gerdi Schjelderup
Nils Johnson
Wenche Strømdahl

Hallbjørn Rønning
Karen Randers-Pehrson
Anne Sørensen
Gørli Mathisen

Gørli Mathisen
Sigurd Werring

Trond Peter Stamsø
Munch

UNGE MENN I BYEN

Marcel
Tyrone

Håkon Ramstad
Gerald Pettersen

Den utstoppede hunden er laget
av Else Lisø og Turid Bjørnsen.

TO PLEIERE PÅ
SINNSYKEHUSET

Ove Christian Owe
Torstein Andersen

Trond Peter Stamsø Munch og Bjørn Sothberg.

Hallbjørn Rønning, Gørli Mathisen og Håkon Ramstad.

Anne Sørensen og Karen Randers-Pehrson.

Främling — vad döljar du för mig
i dina mörka ögon?
En svag nyans av ljus nånstans?
Men ändå:
en främling — så känner jag för dig!
Jag ber dig: låt mig få veta
vem du vill vara?
Kan du förklara det för mig?

Refr.:
Som Mona-Lisa har sitt leende
så gömmer också du en hemlighet.
Stjärnor — jag ser dom
vill gärna ta ner nån till dig!
Där bortom himlen finns en evighet
om du vill upptäcka den här med mig.
Ta första stegen
och visa mig vägen i kväll!
En känsla och jag litar på den
sen blir vår kärlek aldrig frammande igen.

Natten finns til för dig och mig.
Glöm det som är omkring oss!
Låt mig få komma
låt mig få vara nära dig!!

Sungnet av Carola som det svenske bidraget til Melodi Grand Prix 1983.

Sigurd Werring

«Jeg vil skrive om det jeg elsker og det jeg hater. Det jeg hater er omstendighetene. Klimaet mellom mennesker. Men likevel kan jeg ikke skrive indignerte stykker. For hvor mye berettiget harme jeg kjenner, så ender det alltid med medlidenhet. Det er derfor jeg aldri kan skildre skurken heller.»

Staffan Göthe

«Jeg vil ingenting heller enn at publikum skal sitte på nåler og aldri vite hva de kan vente seg i neste sekund. Det er da aha-opplevelsene kan komme.»

Staffan Göthe

1955

Einar Gerhardsen blir statsminister i Norge.

Christian Dior introduserer sin nye linje i Frankrike — «A-linjen».

Den britiske regjeringen vedtar å starte produksjon av vannstoffbomber.

Salks poliovaksine offentliggjøres i USA.

Vest-Tyskland får suverenitet som stat, og blir medlem av NATO.

Warszawa-pakten undertegnes av Sovjetunionen og syv andre øst-europeiske land.

Stortinget går ikke med på å oppheve konkubinaten. Det skal fremdeles være ulovlig for ugifte par å leve sammen.

Elizabeth II kommer på sitt første offisielle besøk til Norge.

Kong Haakon brenner lårbenet.

Over 40.000 strømmer til Ullevål for å høre den amerikanske predikanten Billy Graham.

Bryggen i Bergen brenner.

Ny flyrekord London—New York—London: 14 timer og 45,4 minutter!

James Dean dør i en bilulykke.

Opprør på Botsfengslet i Oslo.

Louis Armstrong besøker Norge.

1961

«Mot atomvåpen» arrangerer store demonstrasjonstog i flere norske byer.

Skolestyret i Vegårdshei tar avstand fra utviklingslæren, da den ikke stemmer overens med bibelen.

Ingrid Bjerkås ordineres som Norges første kvinnelige prest.

LO og NAF blir enige om at lik lønn for kvinner og menn for likt arbeid skal gjennomføres innen 1967.

Storsildfisket slår feil tredje året på rad.

Alt nytt kom fra Amerika på 50-tallet.

Sånn skulle vi se ut, takket være James Dean og amerikansk tekstilvareindustri.

Impulskjøp til soft musikk — supermarkedene ble endel av VÅR hverdag på 60-tallet.

Som det første mennesket i verdensrommet kretser Jurij Gagarin rundt jorden i romskipet «Vostok I».

Sosialistisk Folkeparti stiftes.

Regjeringen Kennedy invaderer Grisebukta på Cuba, som utløser de skarpeste protester fra Nikita Krustsjov i Moskva.

Sjahan av Persia og Farah Diba kommer på offisielt besøk til Oslo.

Toppmøte i Wien mellom president Kennedy og statsminister Krustsjov.

Den sovjetiske ballettdanseren Rudolf Nurejev hopper av.

Øst-Tyskland reiser muren langs sektorgrensen mellom Øst- og Vest-Berlin.

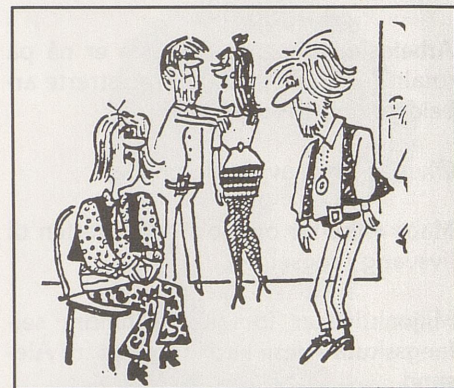
Chubby Checker skaper twistfeber på sin Europaturne, og får sitt gjennombrudd med «The Twist».

FNs generalsekretær Dag Hammarskjöld mister livet i en flyulykke, og får fredsprisen posthumt.

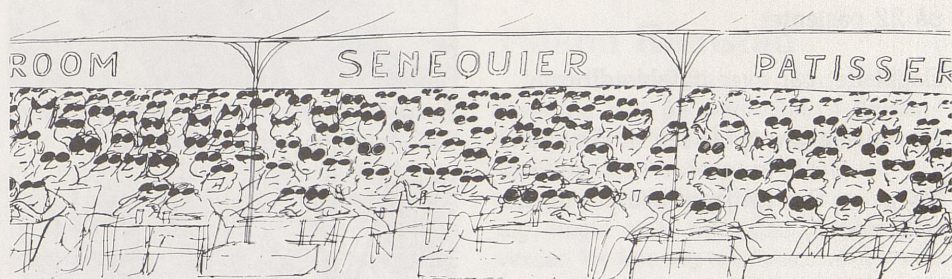
Pillen kom — og det ble stadig vanskeligere å se forskjell.

«Selvfølgelig, Fader, men jeg trodde da at det bare var en aspirin».

«Jeg har slett ikke noe mot å danse med deg, men jeg er altså ikke jente».

Chartertrafikken økte på 60-tallet, stadig flere ville nyte sydens stekende sol.

1964

Tarjei Vesaas blir tildelt Nordisk Råds litteraturpris for romanen «Is-slottet».

Beatles topper hitlistene i USA med «I Want to Hold Your Hand».

Heftig diskusjon da den norske femkroneseddelen blir erstattet med en mynt.

Krustsjov kommer på sitt første offisielle besøk i Norge.

«Miniskjørtet» begynner sin seiersgang og toppløs mote vekker forargelse.

«A Hard Day's Night» har urpremiere i London.

President Lyndon B. Johnson får frie hender til å sette inn amerikanske styrker i Vietnam. Sivilbefolkningens lidelser begynner.

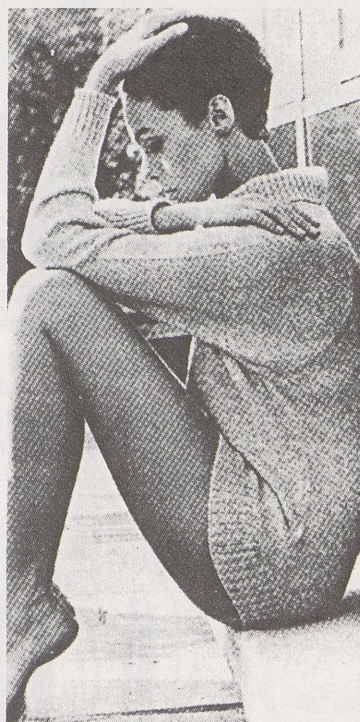
Krustsjov styrtes, og etterfølges av Leonid Bresjnev.

Kina sprenger sin første atombombe.

Charlie Chaplin kommer på sitt første besøk til Norge.

Omsetningsavgiften økes fra 10 til 20 prosent.

Sartre avslår å motta Nobels litteraturpris.

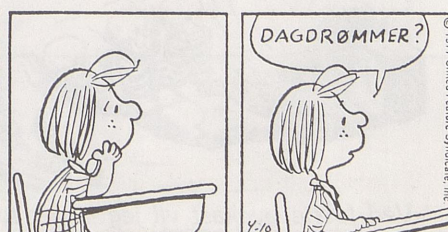

Strømpebuksen gjorde hofteholder overflødig —

og muliggjorde den lærkorte moten — samtidig som hemningene forsvant.

KONZEPTE

DAGDRØMMER?

NEI, FRØKEN, JEG DAGDRØMMER IKKE

JEG HOLDT PÅ Å KONSEPTUALISERE!

Nye ord gled inn i språket

Arbeidsledigheten øker. Den er nå på totalt 3,8%, eller 63.000 registrerte arbeidssøkere i Norge.

Økende bruk av dopingmidler.

Maos enke får omgjort dødsstraffen til livsvarig fengsel.

Miljøaktivister forsøker å hindre sel-fangsskuta «Veslekari» i å gå ut fra Ålesund.

Sykehjemsbestyrer Arnfinn Nesset dømmes til 21 års fengsel for drapet på 22 pasienter.

Dagbladet går over til tabloidformat.

Aerobic-bølgen sprer seg til Europa.

Norge og Sverige jager ubåter i territorialfarvann.

Kåre Willoch danner ny regjering med Høyre, Kr.F og SP.

Fredsmarsj mot atomvåpen fra Eidsvoll til Trondheim.

Rapport fra Verdensbanken viser en voksende kløft mellom de fattige og de rike.

Greenpeace hindrer Kronos Titan å dumpe giftig avfall i Nordsjøen.

Erkebispegården fra 1700-tallet brenner ned i Trondheim.

Det første dødsfall i Norge som følge av AIDS.

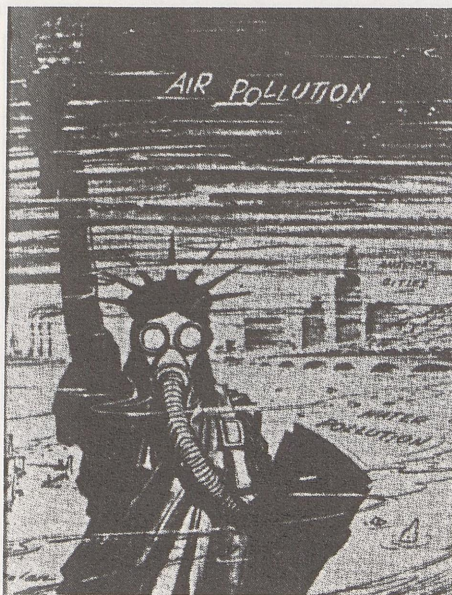
Styret i Aker Trøndelag beslutter å nedlegge Trondhjems mekaniske Verksted.

Frokost-TV blir sendt i NRK for første gang.

Fem gamle brygger i Trondheim brenner ned.

Nye atomraketter utplasseres i Europa.

En større narkotikaliga har smuglet hundrevis av kg hasj til Norge.

Forurensningene ble det store problem i 70-årene, og er det fortsatt.

«Min datter er journalist, min sønn cand. jur., min nevø cand. mag., så jeg må henge i så mye jeg kan for å forsørge dem alle».

«Ved første øyekast vil jeg si det tyvende århundre, — trolig en eller annen religjøs offerhandling».

Forestillingens instruktør:

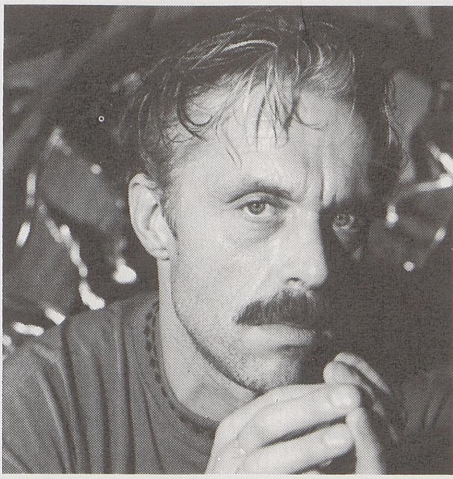
Catrine Telle

Catrine Telle er født i Oslo i 1953. Etter dramalinjen ved Nissen skole gikk hun på Institutt for dramaturgi i Århus. Tilbake til Norge ble hun tilknyttet frie grupper, bl.a. «Perleporten» og «Livets Mangfold», før hun dro til København og regilinjen ved Statens Teaterskole der. Etter den fireårige utdannelsen ble hun i Danmark, hvor hun hadde både skuespiller- og regioppøver.

I 1986 ble hun ansatt som fast instruktør ved Den Nationale Scene, en jobb hun har hatt til hun ble free-lance i 1990. Her var hun en av dem som var med på å skape den repertoarprofilen Bergensscenen har prioritert i de senere år: oppsetninger av ny, norsk dramatik.

Catrine Telle har i alt satt iscene 14 oppsetninger, deriblant 8 urpremierer, hovedsakelig skuespill av skandinaviske forfattere: «Romantica» og «Sidste nat for kærligheden» av Kirsten Thorup, «I Satans vald» av Norvald Tveit, «Måken» av Anton Tsjekhov, «Love me tender» av Ragnar Hovland og «Edel har fest» av Per Knutsen — for å nevne noen.

Det siste hun gjorde før hun kom til Trøndelag Teater, var Shakespeares «En midsommernattsdrøm» for Sommerteatret i Frognerparken i år. Og det neste hun skal igang med når hun har lagt siste hånd på «En utstoppet hund» er et annet skuespill i Staffan Göthes «serie» om familien Cervieng, «La Strada del Amore» på Aalborg Teater.

**Forestillingens scenograf:
Per Kristian Solbakken**

Per Kristian Solbakken ble ansatt ved Trøndelag Teater i 1978, og var inntil i vår leder for rekvisittavdelingen. I inneværende sesong er han teatrets faste scenograf, men ny i faget er han ikke. Han debuterte med «Den gang nå» i 1982, og siden har han jevnlig vært ansvarlig for kulisser og kostymer ved oppsetninger hos oss: «Tom og Trine», «Du kan da ikke bare gå», «Annie Vralter», «Dager blir så lange», «Slu rev», «Ola Uteligger» og «Vi gaar i Hjorten». Han har dessuten gjestet Nordland Teater, og har hatt flerfoldige oppgaver for Studio Teater, med «Sangen om Rama» som den siste.

Parallelt med kveldens forestilling, «En utstoppet hund», spiller vi «Heksen Innmaria og Frankogfri» på Hovedscenen. Den er også signert Per Kristian Solbakken, og det blir ikke den siste i sesongen han får utfordret sin kreativitet på!

**Våre skuespillere:
Gerald Pettersen**

Gerald Pettersen har sin teaterutdannelse fra East 15 Acting School i London, hvor han gikk på den 3-årige skuespiller- og regilinjen. Hans første engasjement i Norge var ved Sogn- og Fjordane Teater, fra 1980 til sesongen 85/86, hvor han bl.a. spilte Peer Gynt. Senere var han i to år ved Det Norske Teatret.

Oslo-oppholdet førte også med seg endel oppgaver i musicals på Chateau Neuf, i tillegg til at han var tilknyttet gruppen «Dans Design» som danser og skuespiller. Han var også med på å starte Hordaland Teater, hvor han både har jobbet som koreograf, regissør og skuespiller. Før han kom til Trøndelag Teater var han ansatt på Riksteatret.

Gerald Pettersen har som vi ser bred og variert scene-erfaring, og han har også hatt flere filmoppgaver. I kveldens forestilling møter vi ham i rollen som Tyrone.

Håkon Ramstad

Som Gerald Pettersen har også Håkon Ramstad gått på teaterskole i England. Fra 1980 til 1983 fikk han sin utdannelse ved London Academy of Music and dramatic Art (LAMDA). Etter at han var ferdig, fulgte et år hvor han fartet rundt i verden for å se seg om mens han livnærte seg med forskjellige jobber.

Tilbake til Norge og «teaterhverdagen», begynte han på Nationaltheatret. Senere har han vært tilknyttet Den Nationale Scene, Riksteatret og Hålogaland Teater. Hos oss har han spilt i «Romeo og Julie», og nå som Marcel i kveldens forestilling. Men endel trøndere har sannsynligvis stiftet bekjentskap med ham tidligere. Han spilte nemlig advokat Bergstrøm i ABC-Teatrets oppsetning av «Den spanske flue», som både ble vist i Olavshallen og overført i norsk fjernsyn.

Navn: _____ Telefon: _____

Privatadresse: _____

Poststed: _____

Arbeidssted: _____ Telefon: _____

Bestiller herved _____stk. Teaterkort

(Kryss av) **Honnør/student/
ungdom under 25 år** **Ordinær
pris** **Kjøpt kort
på posten**

.....
Underskrift

En geburtsdags- eller julegaveide!

Trøndelag Teaters største satsing på år:

VÅRENS MUSICAL

MUNKEN I NIDAROSDOMEN

av Edvard Rønning/Henning Sommerro

Her garanterer vi at det blir trangt om plassene!

KJØP TEATERKORT – SIKRE DEG BILLETTER NÅ!

Foruten «En utstoppet hund» og «Munken i Nidarosdomen» kan du bruke Teaterkortet på følgende forestillinger:

«Dem kaller meg Nikken»
— revy i Theatercaféen.

«Heksen Innmaria og Frank-ogfri» — Anne-Cath. Vestlys familieforestilling.

«NAN 300 F» — en nær fremtidsversjon av Alan Ayck-bourne på Hovedscenen.

«Svanevit» — en barne- og familieforestilling av August Strindberg på Teaterloftet.

«Marias Evangelium» — en reise i verdens kulturkretser av Terje Nordby i Theatercaféen.

— pluss en overraskelse på Loftet på vårparten.

Med kort til kr. 250,- kjøper du billett til kun kr. 35,-.

Ungdoms/student og honnørpris er kr. 125,-, og da koster billetten bare kr. 25,-!

Med Teaterkortet får du alle forestillingene til sterkt redusert pris, og det er enkelt å få tak i: over 80 postkontor samt teatrets billettluke selger det.

Og kjøper du fire Teaterkort til ordinær pris, får du det femte gratis!

POSTKORT

Kan sendes
ufrankert
i Norge.
Adressaten
vil betale
porto.

KLIPP UT OG
SEND INN!

SVARSENDING

Avtale nr. 613.131/1

Trøndelag Teater
TEATRET

Kalvskinnet Postkontor
7008 TRONDHEIM